

V BOŽÍ ŠKOLE

4/2020

Průvodce studiem Bible

Obsah

1. Boží škola v zahradě Eden
2. Rodina – první škola člověka
3. Zákon – Boží nástroj výchovy
4. Biblický pohled na svět
5. Ježíš jako největší Učitel
6. Škola milosti a nové naděje
7. Škola správného uctívání Hospodina
8. Růst k Božímu obrazu
9. Církev – Boží škola růstu a poznání
10. Křesťan, věda a umění
11. Práce jako nástroj růstu
12. Sobota – praktická škola Boží lásky
13. Nebe, výchova a věčné poznávání

Za materiály ke studiu sobotní školy je zodpovědné oddělení sobotní školy při Generální konferenci Církve adventistů sedmého dne a oddělení sobotní školy při Česko-Slovenské unii. Text materiálů byl při překladu upraven podle pravidel dohodnutých s oddělením sobotní školy při Generální konferenci.

Původní text tohoto čtvrtletí byl zaměřen i na systém adventistického školství, který v naší unii nemáme. Proto byly oddělením sobotní školy do lekcí doplněny obecnější aplikace.

V Boží škole

Průvodce studiem Bible

4. čtvrtletí 2020

Kolektiv autorů

Šéfredaktor: Clifford R. Goldstein

Foto: churchphoto.de, První adventistická škola v USA (Michigan)

Grafická úprava a sazba

Vydala Církev adventistů sedmého dne

Vytiskla tiskárna ARTRON, s.r.o., Boskovice

Vydání první, Praha 2020

ISBN 978-80-88026-32-7

ISSN 0409-3208

Úvod

„Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem a poznat Svatého je rozumnost.“ (Př 9,10) Přemýšlejme chvíli nad uvedeným biblickým textem. Obsahuje dva pojmy, které spolu velmi úzce souvisejí: „bázeň“ – chápaná jako úcta a úžas nad Boží slávou a mocí – a „poznání“ – tedy učení se pravdám o Božím charakteru. Můžeme tedy říct, že moudrost, poznání i pochopení mají původ v samotném Bohu.

Dává to smysl. Vždyť Bůh je zdrojem života. On jediný stvořil a udržuje všechno, co existuje (J 1,1–3; Ko 1,16.17). Vše, co se dozvídáme a co poznáváme, tedy například hmyz, subatomární částice, supernovy, ale i lidé, andělé a „nebeské mocnosti“ (Ef 3,10), to vše existuje jen díky Bohu. Všechno poznání a chápání a veškerá pravá moudrost mají tedy v konečném důsledku svůj zdroj v samotném Bohu.

Písmo jasně říká: „Bůh je láska“ (1J 4,8). Ellen G. Whiteová o tom napsala: „Láska, základ stvoření a vykoupení, je i základem správného vzdělávání. Jasně to vystihuje zákon, který nám Bůh dal jako průvodce životem. První velké přikázání zní: ‚Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí.‘ (L 10,27). Milovat toho, který je nekonečný a jediný vševědoucí, celou svou silou, myslí a srdcem znamená nejvyšší rozvoj všech našich schopností. V celé naší bytosti – v těle, myslí a duchu – se tak obnovuje Boží obraz.“ (Ed 16; Vých 10.11)

Bůh je zdrojem pravého poznání. Křesťanská výchova by proto měla upřít naši mysl na něj a na to, co nám on sám o sobě zjevil. Prostřednictvím přírody a Bible, která nám zaznamenala i život Krista, jsme dostali všechno, co potřebujeme. Díky tomu můžeme mít s naším Pánem spásitelný vztah a skutečně ho milovat celým svým srdcem a celou svou duší. Dokonce i příroda, ačkoli je poznamenána tisíci let hříchu, stále projevuje Boží dobrotu a jeho charakter – samozřejmě když ji studujeme z biblické perspektivy. Právě Písmo, Boží slovo, je dokonalým standardem pravdy a největším zjevením, které máme o Bohu a o jeho původním i současném plánu s lidmi. Písmo a jeho poselství o stvoření a vykoupení musí být ústředním bodem celé křesťanské výchovy.

Apoštol Jan řekl, že Ježíš Kristus je „pravé světlo, které osvěcuje každého člověka“ (J 1,9). Jinými slovy, pouze prostřednictvím Ježíše Krista má každá lidská bytost život. Jen prostřednictvím Ježíše osvítil každou lidskou bytost paprsky Božího světla. Jen jeho prostřednictvím alespoň zčásti pochopíme pravdu a dobro, které nás přesahují.

Všichni se nacházíme uprostřed zápasu velkého sporu. Nepřítel usilovně pracuje na tom, aby nám toto zabránil pochopit a přijmout. Křesťanská výchova musí proto pomáhat lidem lépe porozumět světlu, které nám Bůh nabízí.

Ježíš řekl: „Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život?“ (Mk 8,36) K čemu nám bude vzdělání v oblasti vědy, literatury, ekonomiky nebo strojírenství, pokud nakonec skončíme v ohnivém jezeře? Odpověď je jasná.

Tématem našich lekcí v tomto čtvrtletí je výchova křesťana „V Boží škole“. Co můžeme my jako církve udělat pro to, abychom mohli stále růst v poznání, na kterém opravdu záleží a které bude mít zásadní vliv na naše životy?

Autory jednotlivých lekcí v tomto čtvrtletí jsou ředitelé adventistických vysokých škol a univerzit v Severní Americe.

Redakční poznámka:

Anglický název čtvrtletí je „Education“, což se v křesťanském kontextu nejméně překládá jako „výchova“ (podobně i titul knihy Ellen G. Whiteové: Education – Výchova). Výchova je podle definice „proces záměrného působení na osobnost člověka s cílem dosáhnout pozitivních změn v jejím vývoji“. Právě v tomto smyslu na nás působí i Bůh. Máme poznávat jeho charakter a měnit se v Kristův obraz. Bůh nás „formuje“. Hlavním cílem křesťanské výchovy tedy není nabytí vědomostí (získání poznatků). V tomto smyslu budeme pracovat s pojmy výchova, formování, vzdělávání a poznávání. Celé čtvrtletí budeme „V Boží škole“.

1

Boží škola v zahradě Eden

Texty na tento týden

Gn 2,7–23; Gn 3,1–6; 2Pt 1,3–11; 2Pt 2,1–17; Žd 13,7.17.24

Základní verš

„On [Hospodin], tvůj učitel, už se nebude držet stranou. Na vlastní oči uvidíš svého učitele a na vlastní uši uslyšíš za sebou slovo: ‚To je ta cesta, jděte po ní, ať budete chtít doprava nebo doleva.‘“ (Iz 30,20.21)

Bible začíná známým příběhem stvoření, pokušení a pádu do hříchu. Jeho hlavními postavami jsou: Bůh, Adam, Eva a had. Děj se odehrává v nádherné rajske zahradě nazvané Eden a jednotlivé události na sebe logicky navazují. Bůh stvořil svět a dal Adamovi a Evě určité příkazy. Adam a Eva však zhrěšili a museli z Edenu odejít.

Hned od prvního dne svého života vstoupili lidé do velké Boží školy, kde se měli od svého nebeského Otce a velkého Učitele učit poznávat život, jeho smysl a směřování. Bližší pohled na tento příběh v kontextu Boží výchovy nám odhalí nové souvislosti, které mohou být aktuální i pro nás dnes.

„Systém vzdělávání, který byl ustanoven už na počátku světa, měl být modelem pro celou budoucnost. Jako názorná ilustrace těchto principů byla založena škola v Edenu, v domově našich prvních rodičů. Zahrada Eden byla učebnou a příroda učebnicí. Sám Stvořitel byl učitelem, který vyučoval své studenty, naše prarodiče.“ (Ed 20; Vých 13)

Bůh byl zakladatelem, ředitelem a učitelem této první školy. Jak však víme, Adam a Eva si nakonec vybrali jiného učitele a naučili se něco špatného. Co se stalo? Proč se to stalo? Co se z toho příběhu můžeme naučit o Boží výchově?

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

PRVNÍ ŠKOLA

²⁶I řekl Bůh: „Učínme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ ²⁷Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. ²⁸A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ (Gn 1,26–28)

Osobní studium

Zahradu asi málokdy považujeme za školní třídu. Náš pohled se však změnil, když bude touto zahradou Eden plný nádherného Božího stvoření nenarušeného hříchem. Dnes si sotva umíme představit, co všechno se mohly dokonalé lidské bytosti naučit přímo od svého Stvořitele.

Přečti si text **Gn 2,7–23** v souvislosti s úvodními verši (Gn 1,26–28). Jaký záměr měl Bůh, když člověka stvořil, umístil ho do zahrady v Edenu a pověřil ho její správou?

Bůh stvořil muže a ženu ke svému obrazu. Dal jim domov a smysluplnou práci. V tomto případě šlo o ideální vztah mezi učitelem a žákem. Bůh znal dokonale lidské schopnosti, protože člověka stvořil. Vedl lidi tak, aby i oni poznali svůj potenciál a uměli jej využívat k pozhennání pro sebe i své okolí.

Bůh dal člověku zodpovědnost za zahradu. Zároveň chtěl, aby byl člověk šťastný. Zdá se, že štěstí měl člověk prožívat i ve spojení s odpovědností, kterou mu Bůh svěřil. Vždyť kdo z nás necítí uspokojení a radost,

když se mu podaří splnit svěřené úkoly? Bůh znal srdce člověka a věděl, co lidé potřebují, aby prosperovali. Proto dal člověku za úkol starat se o zahradu. „Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.“ (Gn 2,15) Jelikož dnes známe pouze svět hříchu a smrti, sotva si umíme představit, co pro lidi práce znamenala a co vše se naučili při péči o jejich domov v zahradě.

V **Gn 2,19–23** čteme, že Bůh stvořil vše živé, a nakonec i Adama a Evu jako Adamovu manželku. Bůh věděl, že Adam potřebuje společenství a rovnocennou pomoc, proto stvořil ženu.

Bůh také věděl, že člověk potřebuje blízké společenství s ním, proto pro ně vymezil v zahradě Eden prostor. To vše svědčí nejen o Boží lásce k lidem, ale také o skutečnosti, že Bůh měl hned od počátku s člověkem a s celým světem určitý záměr. Vzhledem k velkému rozdílu mezi naším životem a životem v zahradě Eden nevíme, jak se tam lidem žilo. Může však být zajímavé popustit uzdu fantazii a zkusit si to alespoň trochu představit.

Aplikace

I když je Eden pro nás vzdálenou minulostí, můžeme se i dnes z přírody učit. Co konkrétně se v přírodě můžeš naučit o Bohu, o sobě i o druhých lidech? V čem je naopak tato Boží „učebnice“ již poškozená hříchem? Jaký užitek můžeš mít z toho, když se na přírodu díváš pod zorným úhlem Bible?

DOTĚRNÝ HAD

'Nejzchytralejší ze vsí polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“ Žena hadovi odvětila: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: „Nejzte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.“' (Gn 3,1-3)

Osobní studium

Mnozí učitelé s radostí zařizují třídy pro žáky: připravují nástěnky, ukládají pomůcky nebo rovnají lavice, aby jim vše vyhovovalo. Také Bůh měl určitou představu o své učebně v zahradě Eden. Vidíme, s jakým zájmem a pozorností připravoval pro Adama a Evu prostředí určené nejen k životu, ale i pro jejich výchovu a poznávání. Chtěl, aby byli obklopeni krásou. Každá květina, každé zvíře i každý strom, to vše nabízelo Adamovi a Evě příležitost dozvědět se více o svém Stvořiteli.

Mezi druhou a třetí kapitolou Genesis nastává neočekávaný obrat. Do té doby se dozvídáme jen o všem dobrém, co Bůh s určitým záměrem stvořil. Při čtení prvních veršů třetí kapitoly si začneme uvědomovat, že Bůh dal člověku svobodnou vůli. Had je představen jako „nejzchytralejší“ ze všech zvířat. Tím nastává odklon od dosud používaného jazyka. Zatímco v předchozích kapitolách jako refrén zaznívala přídavná jména „dobré“ a „velmi dobré“, která popisovala Boží stvoření, při zmínce o hadovi se tón a jazyk mění. Slovo „nejzchytralejší“ se někdy překládá i jako „lstivý“ nebo „mazaný“. Do toho, co bylo dosud dokonalé a bez chyby, vstupuje najednou negativní prvek.

Genesis představuje Boha jako úplný opak této „zchytralosti a lsti“. Bůh velmi jasně a jednoznačně vyjadřuje, co od Adama a Evy očekává. Z Božího příkazu v **Gn 2,16.17** víme, že jim dal důležité pravidlo, které měli dodržet – nesměli jíst ze stromu poznání.

Ze všeho, co se můžeme z tohoto příběhu naučit, vyniká jedno: Adam a Eva byli stvořeni jako svobodné bytosti, které si mohly zvolit mezi poslušností a neposlušností. Hned od začátku, tedy ještě ve světě bez hříchu, vnímáme realitu svobodné vůle člověka.

Soustřeď se nyní na rozhovor mezi hadem a Evou (**Gn 3,1-6**). Had (později v Písmu ztotožněný se satanem) se v této chvíli staví do role nového „učitele“, který chce lidi poučit o životě. Jak vnímáš informace, které dal had Evě? Jak se následkem toho změnil pohled Evy na strom poznání dobrého a zlého?

V Gn 2,17 Bůh Adamovi řekl, že pokud bude jíst ze stromu poznání, „propadne smrti“ (ČEP), jinak řečeno „jistě zemře“ (ČSP; B21). Když Eva v Gn 3,3 tento příkaz zopakovala, nevyjádřila ho tak silně. Vynechala slovo „jistě“. V Gn 3,4 si had opět bere slovo a vyjadřuje úplný opak toho, co řekl Bůh. Zdá se, že ačkoli se Eva v zahradě učila od Boha, to, co se naučila, nebrala tak vážně, jak měla. Poznáváme to podle toho, co řekla.

Aplikace

Na základě čeho v životě hodnotíš, čím slova a názory jsou pro tebe důvěryhodné? Od koho jsi ochotný se v životě učit, a od koho ne? Jak reaguješ, když někdo zpochybňuje to, co jsi do té doby vnímal jako jasnou Boží vůli? Co můžeš udělat pro to, abys nepodlehł různým lžím a konspiračním teoriím?

POLOPRAVDA

‘Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti. ⁵Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“ ⁶Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševedoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. (Gn 3,4–6)

Osobní studium

Včera jsme řekli, že navzdory jasnému Božímu příkazu Eva zmírnila to, co jim Bůh řekl. Zjistili jsme to z jejích slov. I když vše, co jim Bůh řekl, správně pochopila, očividně to nebrala dost vážně. Následky jejího jednání byly katastrofální.

Když se Eva setkala s hadem, (nepřesně) zopakovala, co jim Bůh o stromech v zahradě řekl (Gn 3,2.3). Tato zpráva nebyla pro hada novinkou. Had zákaz znal, a proto byl velmi dobře připraven překroutit ho a Evu nychytat.

Podle veršů z úvodu had otevřeně popřel, co Bůh řekl. Která z jeho slov podle vás způsobila, že se Eva nechala podvést? Jaké principy přitom had zneužil?

Když had řekl Evě, že část jejího vyjádření není pravdivá, Eva se mohla jít poradit s Bohem. Právě tato možnost byla na výchově

v Edeně mimořádná. „Žáci“ mohli jít přímo za svým mocným Učitelem. Dnes si to už ani neumíme představit. Místo toho, aby od hada utekla a vyhledala Boží pomoc, nechává se Eva slovy hada ovlivnit. Skutečnost, že Eva hadovi uvěřila, je svědectvím o jejích pochybnostech o Bohu a jeho příkazech.

Zamysli se nad zrádnou ironií. Had řekl, že jestliže budou jíst ze stromu poznání, budou „jako Bůh“ (Gn 3,5). Ale neříká text Gn 1,27, že už byli jako Bůh?

Mezitím vstupuje do složitějšího děje i Adam. „Adam pochopil, že jeho partnerka přestoupila Boží přikázání. V jeho mysli se odehrával hrozný boj. Litoval, že Evě dovolil, aby se od něj vzdálila. Jenže skutek už byl vykonán. Bude se muset odloučit od té, jejíž společnost mu přinášela radost. Jak by to mohl snést?“ (PP 56; NUD 20) Přestože si uvědomoval rozdíl mezi dobrem a zlem, udělal nesprávné rozhodnutí.

Aplikace

Satanova tvrzení zněla na první poslech velmi rozumně a logicky. Zdálo se, že mu vlastně jde o dobro lidí. Jsme vůbec jako lidé schopni rozpoznat satanovy lži, kterými se nás snaží promyšleně oklamat? Jak se ti to daří v každodenním životě? Co ti v tom pomáhá?

OBNOVA ZTRACENÉHO

³Všecko, čeho je třeba k zbožnému životu, darovala nám jeho božská moc, když jsme poznali toho, který nás povolal vlastní slávou a mocnými činy. ⁴Tím nám daroval vzácná a převeliká zaslíbení, abyste se tak stali účastnými božské přirozenosti a unikli zhoubě, do níž svět žene jeho zvrácená touha. ⁵Proto také vynaložte všecku snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, k ctnosti poznání... (2Pt 1,3–5)

Osobní studium

Když se Adam a Eva rozhodli poslechnout hada, bylo jedním z mnoha dalších důsledků to, že museli odejít z Boží zahrady. Ta pro ně byla současně i třídou, kde se pod vedením dárce života vzdělávali pro život. O co všechno Adam a Eva kvůli svému hříchu přišli! Kvůli satanovu působení se změnil jejich pohled na Boha, na sebe i na svět. Jejich poznání a vnímání světa už bylo hříchem výrazně zkreslené a pokřivené.

Před pádem do hříchu se s Bohem mohli Adam a Eva osobně setkávat, poznávat jeho charakter, jeho dobrotu a lásku. Ani po vyhnání z ráje to ale Bůh s lidmi nevzdal. Byl ochotný být i nadále jejich učitelem a usiloval o dosažení dvou základních cílů: (1) pomoci člověku znovu poznávat Boží charakter a (2) obnovit v nás Boží obraz.

Uvažuj o úvodním textu (2Pt 1,3–5) hovořícím o Ježíši, který nás svým životem

i obětí znovu přivedl do blízkého společenství s naším Stvořitelem, díky němuž jsme dostali „všecko, čeho je třeba k zbožnému životu...“. Co konkrétně si pod tím představíte?

Přestože fyzicky nemůžeme být v Boží přítomnosti, jako Boží děti můžeme neustále poznávat jeho dobrotu a lásku. Modlitbou, službou a studiem Božího slova můžeme přicházet k Bohu stejně jako Adam a Eva v Edenu.

Dobrou zprávou je, že díky Ježíši a plánu vykopení není vše ztraceno. Máme naději na naši obnovu a spasení. Tím, že jsme poznali našeho Zachránce (v. 3), máme znovu jedinečnou možnost blíže poznávat i nebeského Otce. Od něj se můžeme znovu učit, poznávat jej i jeho plán pro nás a v tomto poznávání růst (v. 5). To je ta nejlepší škola, v níž jsou lidé vedeni k Ježíši, k poznávání toho, co pro nás udělal, k touze po obnově, kterou nám nabízí.

Aplikace

Co ses díky tomu, že Ježíš byl za nás ochotný položit svůj život, naučil o Bohu, o sobě a o druhých? Co toto poznání ve tvém životě změnilo?

OCHOTA SE UČIT

⁹Pán však dovede vytrhnout zbožné ze zkoušky, ale nespravedlivé uchovat pro trest v den soudu; ¹⁰a to především ty, kdo se svévolně ženou za poskvrňujícími vášněmi a pohrdají každou autoritou. Jsou to drzí opovázlivci; nechvějí se před nadpozemskými mocnostmi a rouhají se jim. (2Pt 2,9.10)

Osobní studium

Někteří žáci jsou ve třídě považováni za „přirozeně moudré“. I bez učení mají vynikající známky a snadno si vše zapamatují. Zdá se, jako by se na ně informace doslova „lepily“, zatímco jiní žáci se trápí. Texty v 2Pt 1. a 2. kapitole ukazují, že poznání Krista mají stejnou šanci získat všichni, kteří budou chtít a snažit se o to. Zároveň ale poukazují i na nebezpečí pro ty, kteří jsou samolibí a nejsou ochotní přijmout Boží rady.

Už od dob Adama a Evy jako lidé míváme pocit, že věcem sami dobře rozumíme a že už nám proto nikdo nemá právo říkat, jak máme věci vidět, chápat a dělat. Naši prarodiče odmítli Boha jako svého moudrého učitele, protože byli přesvědčeni, že jsou dost moudří i bez něj. Odmítli jeho autoritu, protože si více cenili vlastního názoru.

Jaké myšlenky vyjádřil Petr v úvodních verších? Které z jeho vyjádření na tebe působí nejsilněji? Proč máme jako hříšní lidé takový problém přijímat nad sebou nějakou autoritu, která by nám ukazovala, co je správné?

Všimni si, co píše Petr (2Pt 2,9.10) o těch, kteří pohrdají autoritou. Považují se za natolik moudré, že se už v životě nepotřebují od nikoho nic učit – ani od druhých věřících (srov. Žd 13,7), jakkoliv zkušených, ani od největšího Učitele. Adam a Eva se ve svém životě v určitém okamžiku rozhodli Boha neposlechnout a přestat respektovat jeho autoritu. To, co udělali, bylo v přímém rozporu s tím, co jim moudrý Bůh jako nejvyšší autorita řekl. Ve své „moudrosti“ nebyli lidé schopni vidět, že i když mohl jeho příkaz vyznívat jako omezující, dal jim ho pro jejich vlastní dobro.

Aplikace

Uvažuj o tom, jaké autority v životě přijímáš a respektuješ. Jak moc si ceníš vlastní moudrosti, vzdělanosti či logického myšlení a úsudku? Od koho jsi ochotný se učit?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Adam a Eva nebyli jen dětmi v Boží otcovské péči, ale i studenty přijímajícími naučení od vševědoucího Stvořitele. Navštěvovali je andělé a mohli se přímo stýkat se svým Tvůrcem. Byli plní síly, kterou jim dodával strom života. Jejich intelektuální schopnosti byly jen o málo menší než rozumové schopnosti andělů. Sám věčný Tvůrce a Udržovatel všeho odhaloval jejich myslí přírodní zákony. Adam byl důvěrně obeznámen s každým živým tvorem, od obrovského leviatana, žijícího ve vodách, po drobný hmyz, který poletuje v slunečních paprscích. Každému z nich dal jméno a znal jejich přirozenost a zvyky. Na každém lístku v lese, na každé zářící hvězdě, na zemi, ve vzduchu, na obloze bylo napsáno Boží jméno. Řád a soulad stvoření mluvily o nekonečné moudrosti a moci.

Kdyby byli Adam s Evou zůstali věrní Božímu zákonu, neustále by odhalovali nové poklady poznání, odkrývali svěží prameny štěstí a získávali jasnější představy o Boží nezměrné a nehynoucí lásce.“ (PP 50.51; NUD 17)

Otázky k rozhovoru

1. Bůh původně zamýšlel, aby byly škola a práce příležitostmi, kde by se lidé mohli setkat s ním a s jeho stvořením. Myslíte si, že tento Boží záměr dodnes platí? Jak můžeme Boha poznávat v naší práci (v placeném zaměstnání, dobrovolnictví, službě atd.)?
2. Když pomyslíme na satanovu lest v rajské zahradě, můžeme být snadno frustrováni naší lidskou slabostí. Adam a Eva věděli, že Bůh je blízko. Přesto akceptovali hadovu polopravdu. Jak můžeme my, kteří nejsme Bohu tak fyzicky blízko, přijímat od něj sílu k překonání pokušení?
3. Uvažujte o otázce autority. Proč je tak důležité ji respektovat? Co se stane, když hranice autority nejsou jasné? Jak se dá autorita zneužít? Jak reagujeme, když k tomu dojde?

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____